

Butlletí de la Ponència d'Assegurances Socials

NÚMERO 5

156 del Butlletí del Sindicat de Metges de Catalunya

AGOST 1933

La llar obrera i l'Assegurança Social de Malaltia

pel Dr. Frederic Duran i Jordà

(Continuació)

L'altre punt, és: Llibertat de prescripció dels mitjans diagnòstics i terapèutics més convenients al malalt. Estem descontents i escandalitzats de les conseqüències desastroses que ha tingut l'assegurança obligatòria de maternitat per a la futura mare en limitar la llei d'una forma taxativa les visites, en nombre de dues, que pot fer el metge abans del deslliurament. Cosa lògica ha estat l'augment d'activitats durant el part, puix les mares que portaven una situació defectuosa eren obligades a tenir un mal part. I les que pateixen una malaltia hereditària, mal es pot guarir, es coneix que els legisladors i els directors de les entitats asseguradores no han vist una pel·lícula de molta actualitat, doncs, d'altra manera tindrien més respecte tant per a la mare com per al fill. I a la futura mare li queda el recurs de fer-se guarir particularment o de recórrer a la beneficència municipal o de l'Estat, la resposta del qual és, que per aquests resultats no cal una assegurança. Si aquest mateix criteri presideix la confecció, de la llei d'assegurança obligatòria de malaltia, mals resultats pot l'obrer, doncs, de fet, el posaran en aquella classificació política, que havia suggerit un determinat partit, de ciutadà de segona classe. I el més desesperat és, que si les primes que s'obtenen actualment de les assegurances implantades fossin destinades íntegrament als serveis de l'assegurança, seria quasi perfecta; però, com que tan sols serveixen per a omplir les caixes de l'entitat monopolitzadora, o aquí, a Catalunya, de la Caixa Col·laboradora, la Caixa de Pensions, s'obtenen aquests simulacres d'assegurança.

Obrer, has d'exigir que l'assegurança sigui completa, res de limitacions perjudicials a la teva sa-

lut, i beneficioses per a les entitats monopolitzadores.

El tercer punt de la Doctrina Mèdica, diu: Respecte al secret professional en la forma i límits corrents. El metge no ha d'ésser un delator del malalt, doncs, aleshores, allunya aquest de les possibilitats del guariment; al tenir por l'obrer, de les conseqüències socials de certs processos. Penseu en certes gestacions a deshora i que l'obrer requereixi a deslliurar-se de l'embaràs per mitjans clandestins. La denúncia del metge pot ésser més perjudicial, socialment parlant, per a l'obrer, que la mateixa mort; quan el metge, en aquests casos tan sols pot salvar dintre certs límits a la malalta.

A l'entitat asseguradora l'interessa des del principi, saber matemàticament la duració del veritable trastorn que pateix el malalt per a limitar l'assistència; però, el metge, no és tan sols un peó de l'assegurança, sinó que és la pedra angular d'ella, i, per tant, davant d'un obrer no pot veure tan sols una malaltia amb tants dies de duració, sinó que ha de considerar les condicions del malalt; no podent limitar apriorísticament el nombre d'assistències, mitjans diagnòstics, etc., a l'ensens que ha de jutjar la situació social i no ésser un senzill delator en perjudici de l'acció sanitària i a benefici de les reserves de capital de les caixes centrals i col·laboradores.

L'enumeració d'aquests problemes que us he exposat, han de desvetllar el màxim interès en aquest assumpte, a l'ensens que la vostra intervenció directa o bé mitjançant les vostres entitats o sindicats representatius, en la confecció del projecte de llei. Això últim és un dret que heu de reclamar dels poders constituïts.